

Disertační práce se zabývá recepcí českého a evropského abstraktního umění ve dvacátých a třicátých letech 20. století v Československu. Vychází z předpokladu, že kulturní prostředí první republiky sice nebylo pro abstraktní umění příznivé, přesto probíhaly různé formy jeho recepce. Cílem pak je představit a doložit možnosti veřejné prezentace abstraktního umění, související kritické reakce a příklady teoretické reflexe. Zvolený recepčně historický přístup se na základě písemných pramenů zaměřuje na vztah publika k abstraktnímu umění a zacházení s konkrétními díly. Věnuje se jeho vystavování, hodnocení a interpretaci v době vzniku a zohledňuje převážně recipienty z řad teoretiků, výtvarných kritiků, redaktorů, umělců a dalších účastníků uměleckého provozu. Do pojednání je zahrnuta odezva a názory nejen na abstraktní malířství a sochařství, ale i na abstraktní fotografii, film a kinetické umění.